UiA2014

1958. Casa en la "Font del Lleó" Josep Maria Fargas i Falp + Enric Tous Carbó

1. BIOGRAFIA

Enric Tous i Carbó (Barcelona, 1925)

Arquitecte, amb títol de l'Escola de Barcelona l'any 1953.
La seva obra ha estat sempre lligada a la col·laboració amb Josep M. Fargas. Ambdós són autors de la casa Ballvé, a Pedralbes (1961) i la fàbrica Dallant, a Sant Feliu de Llobregat (1963); la fàbrica Icas, a Vitòria (1965); les seus de Banca Catalana, al passeig de Gràcia (1968), al carrer Balmes (1974) i a la Diagonal (1980); així com altres edificis d'oficines a Barcelona (Banc Industrial de Bilbao, 1971; Publi, 1977; Banc Pastor, 1982). També han projectat la nova seu del Banco Exterior de España, al passeig de la Castellana de Madrid.

Josep Maria Fargas i Falp (Barcelona, 5 de març de 1926 —Barcelona, 16 d'abril de 2011)

Estudis cursats a l´ Escola Tècnica Superior d´Arquitectura de Barcelona: 1952 Títol d´ Arquitecte. 1967 Títol de Doctor Arquitecte. 1974 Diplomat en Administració i Direcció d´ Empreses.

Curs d´ Administració i Direcció d´ Empreses a ESADE, Escola Superior d´ Administració i Direcció d´ Empreses, Barcelona: 1967-69 Professor de Projectes Tercer curs.

Càtedra de Leopold Gil Nebot a L´ Escola Tècnica Superior d´Arquitectura de Barcelona: 1968–69 Membre de la Junta de Govern del CoHegi d´ Arquitectes de Catalunya i Balears. 1970–72 Degà del CoHegi d´ Arquitectes de Catalunya i Balears.

Durant el Deganat, el CoHegi d´ Arquitectes manté una interessant i recordada activitat contra la degradació urbanística, i l'aplicació de les incompatibilitats dels arquitectes: Alvi mateix, com a membre del CoHegi Superior dels CoHegis d´ Arquitectes d´ Espanya, ha format part de diferents comissions de treball: Representant Espanyol de la Comissió de Problemes Professionals de la UIA (Unió Internacional de Arquitectes) i a la comissió CLAEU (Comitè d´enllaç dels Arquitectes de l´ Europa Unida CEE), per la homologació de títols d´ Arquitectes en el Mercat Comú.Representant dels CoHegis Professionals d´ Arquitectes d´ Espanya, a la Comissió de Reforma de l´ Aprenentatge de l´ Arquitectura. Patró de la Fundació Joan Miró de Barcelona per designació del seu fundador d'ençà dels seus inicis. Patró de la Fundació Illefons Cerdà per designació de Presidència de la Generalitat. 1987–91 Regidor del Ajuntament de Barcelona pel grup de Convergència I Unió.

D'ençà 1996 Acadèmic de Número de la Real Acadèmia de Belles Arts de Sant Jordi. 2002 Jurat al concurs La Ciutat de la Justícia. Com a representant de la Real Acadèmia de Belles Arts de Sant Jordi

2. ANÀLISI

2.1 | DESCRIPCIÓ ANALÍTICA DE L'OBRA

Descripció intencionada dels elements arquitectònics que integren la obra
Descripció intencionada dels conceptes espacials i temporals que interpreten l'obra.

La casa en la Font del Lleó de Joan Fargas i Enric Tous és un trencament. L'arquitetura nacional catalana estava evolucionant a un post academista de la facultat de l'arquitectura fundada el 1875. Hi havia present una crisis sobre els models arquitectònics. Una arquitectura enfocada cap a l'Ús en comptes de la forma n'era la resposta. La crisis social i el barraquisme havia deslat el model de Casa Bloc com un espejismo en un pòster clavat a les parets dels progres de l'época.

L'obra de Josep Maria Fargas i Enric Tous es podria emplaçar en aquest punt del temps. Ells abandonen les màximes de l'acadèmia que apel·laven a la tradició territorial.

Pierre Koenig era un arquitecte nort americà conegut per les Case Studio Houses. La seva tècnica era fer estructures d'acer exposats i vidre. Koenig es fa ús de les estructures d'acer i de les tecnologies industrials per definir-se com arquitecte. Segons el seu discurs, la veritable arquitectura ha de reflexar senzillesa i sobretot senzillesa econòmica.

Els dos arquitectes tenen una important influència sobre l'arquitectura tradicional japonesa. Crugies perpendiculars amb carpinteria lleugera i elevació de la planta en podi, coberta plana...

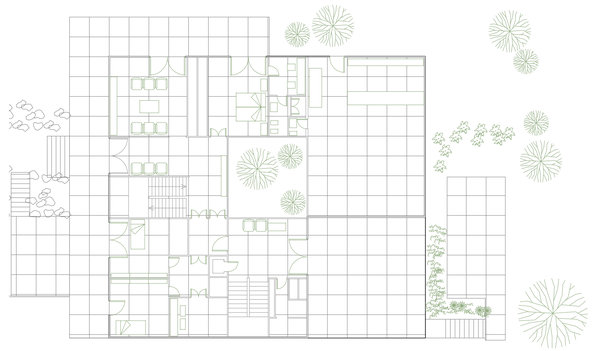

Planta baixa E. 1/50

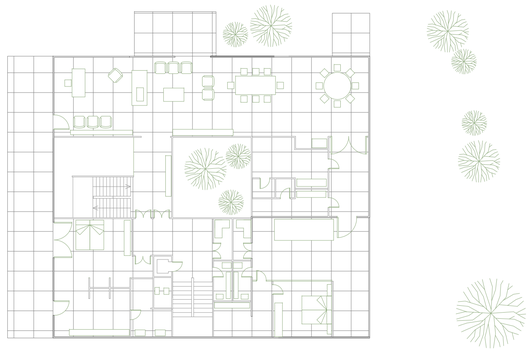

Planta primera E. 1/50

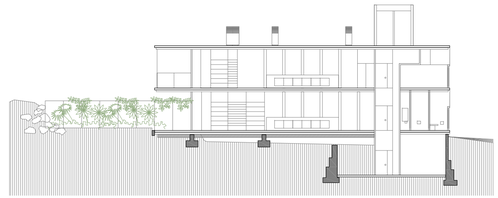

Secció E. 1/50

2.2 | CRÍTICA COMPARADA AMB ELS SEUS MODELS

Descripció i crítica intencionada de l'objecte d'estudi en funció dels seus models INTERNACIONALS.

Les Case Studio Houseess van ser experiments en arquitectura residencial nord-americana patrocinats per la revista ARS & Architecture [illegible] arquitectes de l'época com Richard Neutra, Raphael Soriano, Craig Ellwood, Charles I Ray Eames, Pierre Koenig, Eero Saarinen, [illegible] missió era dissenyar i construir habitatges de baix cost i eficients model per atendre les necessitats d'habitatge resultants [illegible] Guerra Mundial i el retorn de milions de soldats.

Aquest model econòmic de materials econòmics entra amb crisis amb els models econòmics d'eficiència actuals. A més, [illegible] propòsit social i de baix cost. Aquests eren peces d'art cotitzades amb vistes extraordinaries sobre grans ciutats des de [illegible] Lleó està situat a la part alta de Barri de Pedralves.

Es defineixen com a arquitectura no esclava de la forma [illegible] sempre restringida a la malla de base i [illegible] reflexa la llibertat que vol reflexar ja que la casa Font [illegible] d'obertures que recorda un edifici d'ofici[illegible]

El model per excel·lència de les Case Studio H[illegible] House [illegible] forma oberta amb forma de L [illegible] casa Font Lleó és una planta quadrada amb [illegible] zonificades [illegible] presents darrere els elements estructurals [illegible]

A més, ens recorda a l'arquitectura [illegible] Neutra. La relació entre [illegible] exterior és [illegible] quadrada es troba al centre de la [illegible] de perfilleria metàl·lica i vidre [illegible] casa [illegible]

D'altra banda. La Casa a la Font [illegible] trama rígida. En el cas del Pavelló d'[illegible] Mies van der Rohe [illegible] reticula que determina el [illegible] ncia que en el pavelló els murs no són [illegible] murs. En la casa de Tous [illegible] segueixen la retícula de [illegible] arquitectura esdevé més indust[illegible] El seu caràcter i herència [illegible]

3. CONCLUSIONS

BIBLIOGRAFIA

Ordre alfabètic. El format de [illegible] és el següent:

Gran Enciclopèdia [illegible]
GARCIA, Martí [illegible] Barcelona: [illegible] 1977.
GARCIA, [illegible] Madrid: [illegible]

[illegible] principios. Elementos de [illegible] Barcelona: [illegible] arquitectura moderna después. Barcelona: Editorial Reverté, 2009, pp.54-59.

[illegible] Madrid: [illegible]

[illegible]

Altres web:
APELLIDO, Nombre. [illegible]
Ejemplo: [illegible] DE LA LENGUA ESPAÑOLA. [illegible] Diccionario de la Lengua Española. [illegible] Madrid, 2001. <http://[illegible]>

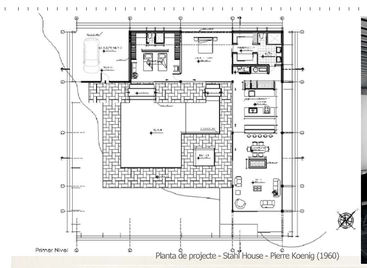

Planta de projecte - Stahl House - Pierre Koenig (1960)

Interiors - Stahl House - Pierre Koenig (1960)

Vistes exteriors - Stahl [illegible]

Vistes exteriors - Stahl House - Pierre Koenig (1960)

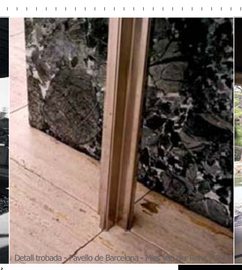

Detall trobada - Pavelló de Barcelona - Mies van der Rohe

Arquitectura Tradicional [illegible]

Imatge interior - Kaufmann Desert House. Richard Neutra (1946)

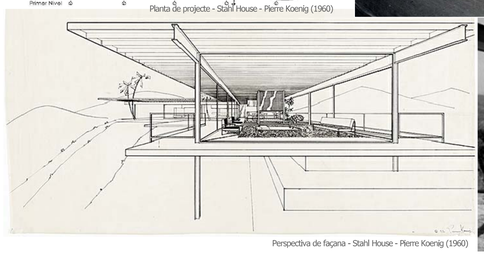

Perspectiva de façana - Stahl House - Pierre Koenig (1960)

Models [illegible] - Stahl House - Pierre Koenig (1960)

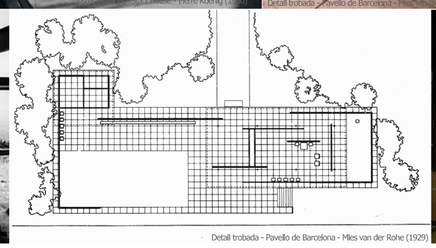

Detall trobada - Pavelló de Barcelona - Mies van der Rohe (1929)

Arquitectura Tradicional [illegible]

Imatge interior - Kaufmann Desert House. Richard Neutra (1946)

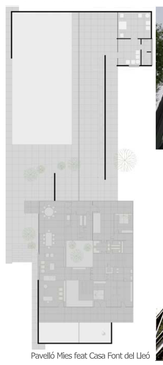

Pavelló Mies feat Casa Font del Lleó

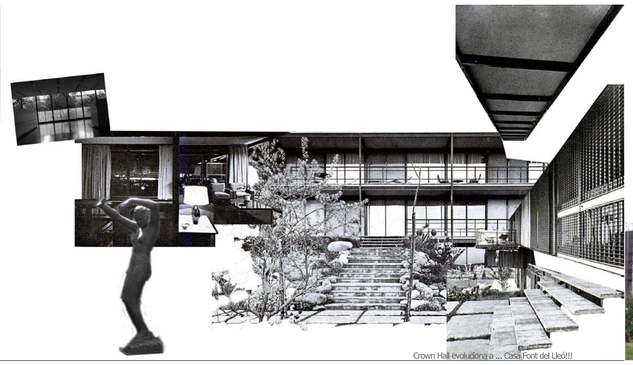

Crown Hall evoluciona a ... Casa Font del Lleó!!!

Sapporo [illegible]